

ת"פ 17189/08/17 - מדינת ישראל נגד יוסף חלאיקה (עציר) תושבי איו"ש - בעצמו, חאלד עוידאת (עציר) תושבי איו"ש - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 17189-08-17 מדינת ישראל נ' חלאיקה(עציר) ואח'
לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה
המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד גנית אטיאס ועו"ד אלכס קלנטרוב

נגד

הנאשמים

1. יוסף חלאיקה (עציר) תושבי איו"ש - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד מוסטפא נסאר
2. חאלד עוידאת (עציר) תושבי איו"ש - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד יוסף אלנסאסרה

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

על יסוד הודאת הנאשמים, הנני מרשיע אותם בכניסה לישראל שלא כדין, בהתאם להוראת סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל.

ניתנה והודעה היום י"ח אב תשע"ז, 10/08/2017 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשמים הורשעו על-פי הודאתם בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין. על-פי המתואר בכתב האישום שהו הנאשמים ביום 5.8.2017 בחורה מבלי שיש ברשותם אישור שהייה או כניסה כדין.

במעשיהם האמורים לעיל פגעו הנאשמים בערכים המוגנים של ריבונות המדינה לקבוע מי יבוא בשעריה והסדרת שוק

עמוד 1

העבודה. בעקיפין יש בכניסתם של הנאשמים לישראל, שלא תחת עינם הפקוחה של גורמי הביטחון, כדי להביא לפגיעה בביטחוננו של הציבור ולו ברמה הפוטנציאלית. בהקשר לכך ר' דבריו של כב' השופט ס' ג'ובראן ברע"פ 3677/13 מוחמד אלהרוש נ' מ"י (9.12.14) (להלן: "אלהרוש"):

מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלי היתר פרטני פוגעת בביטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו ששוהים בה לא כדין... אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה.

בעניין אלהרוש הכיר בית-המשפט בכך שמצב ביטחוני עשוי להשפיע על העונש שייגזר על הנאשם:

מידת החומרה של עבירת השב"ח נגזרת מהמצב הביטחוני. היא עשויה להשתנות עם שינוי העתים ואף עשויה להשתנות ממחוז למחוז. יש לבחון ולהתאים מעת לעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הראוי בתוך המתחם בגין עבירה זאת על פי תנאי הזמן והמקום, כך שאת מסקנתנו בפסק דין זה יש לבחון על רקע נסיבות ומצב בטחוני נתון.

על ההחמרה המתבקשת נוכח המצב הביטחוני הרעוע, ר' נימוקיו של בית-המשפט, בין היתר בת"פ 44226-11-15, בת"פ 3939-12-15 ובת"פ 65591-11-15; וכן בעפ"ג 62917-10-15, בעפ"ג 46537-10-15, בעפ"ג 63731-10-15, בעפ"ג 62917-10-15 ובעפ"ג 57021-10-15, פסקאות 13-14, לרבות הפסיקה המצוטטת שם. נימוקים אלו יפים גם לעניינו של הנאשם שבפניי, בהבחנה המתבקשת.

אכן, לשמחת כולם השתפר המצב הביטחוני מאז ניתנו אותם גזרי-דין שאליהם הפנה בית-המשפט, וכנגזר מכך יש מקום לקבוע מתחום עונש שונה במעט. לצד האמור לעיל, אין בידי בית-המשפט לקבל הטענה כי השיפור במצב הביטחוני הינו כזה המצדיק התעלמות מרכיב זה ומשיקולי הרתעת היחיד בקביעת מתחם העונש ההולם. לדאבונו, גם כיום אנו עדים באופן תדיר לפיגועים שונים, המבוצעים בתחומי הקו הירוק ומחוצה לו, ואין לומר כי הארץ תשקוט ארבעים שנה ואף לא קרוב לכך.

יתר על כן, וכפי שצוטט לעיל בעניין אלהרוש, הענישה בנוגע לעבירת השב"ח יכול ותשתנה אף מאזור לאזור. בענייננו, וכידיעה שיפוטית, ישנם האזור המכונה "ג'ימבה" ופתחת רמאדין, שבהם אין מצויה גדר. נתון זה מביא לכך ששוהים בלתי-חוקיים רבים, אף כאלו המתגוררים באזור השומרון, מדרימים, חוצים את הקו הירוק באותם אזורים וממשיכים דרכם אל טבורה של המדינה.

על רקע האמור לעיל, יש לבחון את הנסיבות הקונקרטיות האופפות כניסה זו כאשר ביחס אליה ניתן לומר כי זו נמצאת במדרג הנמוך. מדובר בכניסה יחידה לצורכי פרנסה ללא עבירות נלוות, כאשר הנאשמים שהו בכל הנלמד תקופה קצרה בשטחי המדינה, וביקשו לצאת חזרה לביתם.

מכל המקובץ לעיל הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בעניינם של הנאשמים מן הראוי שינוע בין מאסר בפועל בן מספר ימים ועד שישה חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשם של הנאשמים ולקולא תילקח בחשבון הודאתם שיש בה משום נטילת אחריות והבעת חרטה. מדובר בנאשמים נעדרי עבר פלילי, שמצוקה כלכלית הביאה אותם לגנוב את הגבול ולהסתכן בהעמדה לדין ובריצוי עונש מאסר בפועל. המדובר בתושבי השטחים אשר מעצרו ומאסרום קשים אף יותר מאשר דרך הכלל, נוכח היעדרה של מעטפת תומכת. על דרך הכלל דרכו של מותב זה הינה לקבוע מאסר למשך 10 ימים, יחד עם זאת בנסיבות המיוחדות של תיק זה ובשים לב לגילם של הנאשמים והעובדה כי בתו של הנאשם 2 אמורה להתחתן בשבת הקרובה ולפנים משורת הדין, המאסר יהיה קצר במעט, כאשר לאור האמור וגם זאת בניגוד למנהגו של מותב זה יושט עליהם קנס מתון הגם שמדובר בכניסה יחידה.

מכל המקובץ לעיל, הנני לגזור על כל אחד מהנאשמים את העונשים הבאים:

א. 7 ימים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו - 5.8.2017;

ב. 2 חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורם שלא יעברו עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

ג. 400 ₪ קנס או יומיים מאסר תמורתו.

תשומת לב שב"ס כי לטענת הנאשמים יש לנאשמים כספים בפיקדון האסיר ויש לאפשר להם לקבלם על מנת לאפשר להם לשלם את הקנס.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית-המשפט המחוזי.

**ניתנה והודעה היום י"ח אב תשע"ז,
10/08/2017 במעמד הנוכחים.
דניאל בן טולילה, שופט**